

Tata 2020. március 15. Tóvárosi Kistemplom

Lekció: Luk 16,19-31; Textus: Róm 8, 38-39;

Kedves Testvéreim!

Örülök, hogy látlak Benneteket! Ha valaki egy vagy több héttel ezelőtt mondta volna el, hogy mi vár ránk ma és holnap, talán el sem hisszük. Ma reggel azonban még találkozhatunk, együtt lehetünk Isten Igéje mellett. Ebben pedig üzenet is van: **a mai világban tényleg minden változik...** ezt sokszor elmondjuk, de most napról napra más és más szabályok jönnek ki, újabb és újabb dolog kerül megvonásra az egészségünk védelme miatt. **De egy valami nem változik: Isten. Az ő szeretete, igéje és kegyelme felénk.** Ezért bármi is legyen a következő napokban és hetekben, bármit is tiltsanak meg, vagy zárjanak el: ezt biztosan nem vehetik el tőlünk: Isten szeretetét, igéjét és kegyelmét. *„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.”* A mai szakaszunkban pedig Jézus tanít... Sőt egész héten a kalauz alapján olvashattuk a kijelölt részeket Lukács evangéliumából, és egészen beleborzongtam abba, hogy mikor a híradásokat hallhattuk szerte a világból, akkor minden napra volt egy szó, ami szüntelenül előjött az igéből: **a megtérés!** Itt van egy világ, egy generáció, a népek nagy közössége – vagy ahogy Petőfi mondaná tengere – akiknek meg kell térnie Istenhez. Ahhoz az Istenhez, akit elutasítottunk, akire nem figyeltünk, vagy akit mi keresztyének, rosszul és hiteltelenül képviseltünk. **MEG KELL TÉRNI!** Ebben a történetben is ez kerül elénk a gazdag életpéldáján keresztül. Bár eredetileg Jézus a farizeusoknak szánja ezt a példázatot, mégis a ma emberét, felvilágosult nyugati embert is párhuzamba hozhatjuk vele. A történetnek pedig van egy emberi mélysége és egy isteni magassága. Melyet a mi jelenlegi helyzetünkre is példaként lehetne hozni. A koronavírus járvány emberi mélysége a még be nem bizonyított elindulása.

Kitől, kiktől, milyen hibák, emberi bűnök és vágyak elindulásából indult el ez a világméretű válság vagy épp kik nem léptek fel előbb, nem figyeltek oda az óvintézkedésekre. Biztos vagyok benne, hogy évek múltán kaphatunk majd csak igaz válaszokat, ha kapunk. **De van egy Isteni magassága is ennek a helyzetnek,** amivel a hitünket is megtámadhatják, tudniillik az, hogy **Isten miért engedi ezt meg?** Miért engedte meg a kínai helyzetet, melyre még legyintettünk: ez ránk nem vár. Aztán az olasz, majd szépen lassan kis hazánkat és egész Európát behálózó félelem a betegség miatt – Miért engedte meg Isten? Fontos, hogy a hitünkben ne inogjunk meg a kérdés hallatán, akár a lelkiismeretünk, akár mások teszik ezt fel. **Istené minden hatalom ebben a világban. Ő irányít és alakít mindent úgy, hogy az üdvözítő tervébe minél többeket befogadjon.** Testvéreim, őszintén mondom, hogy nem tudom miért alakul így ez a helyzet, ahogyan. De azt **hiszem és tudom, hogy Istennek terve van velünk és a legrosszabb állapotokban is meg tudja mutatni hatalmát és erejét. DE CÉL NEM LEHET MÁS: MEG KELL TÉRNI HOZZÁ!**

A **megtérésről** sokat beszéltünk már, különböző megközelítésekből. Amit ez a példázat hoz, egészen más oldalról közelíti meg. **A feltételek oldaláról.** Ahogyan a gazdag feltételeket szab Ábrahámnak, hogy miként és hogyan figyelmeztesse a szeretteit az élők világában, miként és hogyan térítse meg az embereket. Nagy kísértés van ebben a gondolatban. **Majd én megmondom Istennek, hogy kéne lennie...** Hogyan kéne egy világiárványt kezelni. Hogyan kéne az országunkat irányítani. Hogyan kéne a gyülekezet életében a megtérőket menedzselni. Hogyan kéne a személyes életem gondját viselni. **Nagy kísértés istent játszani – az első ember is ezen bukott el, az azóta lévő összes, így mi is, ez a generáció is ezen bukik el – ebből kell megtérni Testvéreim!** Istent vissza kell állítani a szívünkben is arra a helyre, ahol egyébként is van: az első helyre. Bűnbánatot kell tartanunk egyénenként és közösségként is. **Mennyi mindent helyeztünk mi az első helyre?** Beszélhetünk itt az európai auteizmusról és kapitalista gondolkodásról. Beszélhetünk a globalizált ember pénzéhségéről és mohóságáról. De inkább beszéljünk magunkról. **Mennyi mindent helyeztünk mi az első helyre, Isten helyére?** Pénzt, hatalmat, elismertséget, másoknak, a világnak való megfelelésünket?

Önszeretet és sajnálat, igazságtalanságokat és sérelmeket, mely nem az őszinte szeretet és megbocsátásra, hanem a gyűlöletre és utálatra indított Bennünket? **Testvéreim! Ahhoz képest, hogy mennyiszor helyeztünk magunkat Isten elé, még nagyon kíméletes volt velünk, nem csak most, hanem mindig. Rabok legyünk vagy szabadok...?** Most lesz időnk arra, hogy előtte mindezeket letehessük és őszinte szívvel bocsánatot kérjünk. Remélem, hogy a következő hetekben, ha még több felszabadult időnk lesz a megszorítások miatt, akkor nem a panasz lesz az első, hanem az őszinte bűnbánat, ami szánkról elhangzik majd...

De van valami jó is ebben az időszakban: Több időnk lehet a lényegre. A böjti időszakot amikor elkezdtük, senki sem gondolta volna, hogy amikor a 3. vasárnaphoz érünk, akkor ekkorát fog változni a világ. A böjt első napjától kezdve egy igeolvasó és magyarázó könyvet használok, mely a 40 napon keresztül csupa olyan ígét hoz elő, amely a **pusztáról szól. A Szentírásban pedig a pusztta – mint a vándorló nép lakóhelye, mint a kihívott és megszólított ember terepe – mindig Isten műhelye, ahol átformálhatja az embert, az Ő népét.** Őszintén mondom, hogy nem tudom mi vár ránk a következő hetekben és hónapokban. De egy biztos: Isten formálni akar Bennünket, akik elfogadjuk az ő kegyelmét. Engedjük, hogy a felszabadult időnkben most ne az újabb emberi tervek kerüljenek be, hanem adjunk helyet Isten terveinek. A világ elrohanna Isten elől a teendőivel. **Most Isten lelassít minket arra, hogy észrevegyük a lényeget – Őt, a másikat és magunkat. Igazi böjtté is válhat ez a következő időszak az életünkben – figyelhetünk a Lényegre.**

Végül a megtérés és megszentelődés útján figyeljünk a valódi feladatunkra. Hajlamosak vagyunk elhinni, hogy **az életünk a munkánk**, a hivatásunk, a teendőink és fontoskodásunk. Pedig **a keresztyén ember számára az élet Krisztus!** Minden más csak utána jön. Jézus Krisztus meghalt és feltámadt azért, hogy neked életed lehessen, ne csak itt, hanem örökkévaló élet Isten országában. **Az élet az, hogy erre adsz választ, erre a szeretetre.** Lehet a következő időszak a mi életünkben a szeretet időszaka. A világ most vizsgálzik egymásra figyelésből, összefogtak, ahogyan egykor március 15-én az ifjak. Mi se akarjunk kimaradni, de mutassuk fel azt is, hogy az Isten szeretete nagyobb mindennél, ne tegyük még hiteltenebbé az evangéliumot.

Hanem kérjük Istentől, hogy **tegyen bennünket alkalmassá a segítségre, a másokra való figyelésünkre, a szabályok betartására és betartatására.** Ha pedig még jobban el lennénk egymástól szigetelve a következőkben, akkor adjon hitet ahhoz, hogy megtapasztaljuk: **az imádság közösségétől senki sem tilthat el, mert Isten szeretete mindig közösséget terem.** *„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” Ámen!*